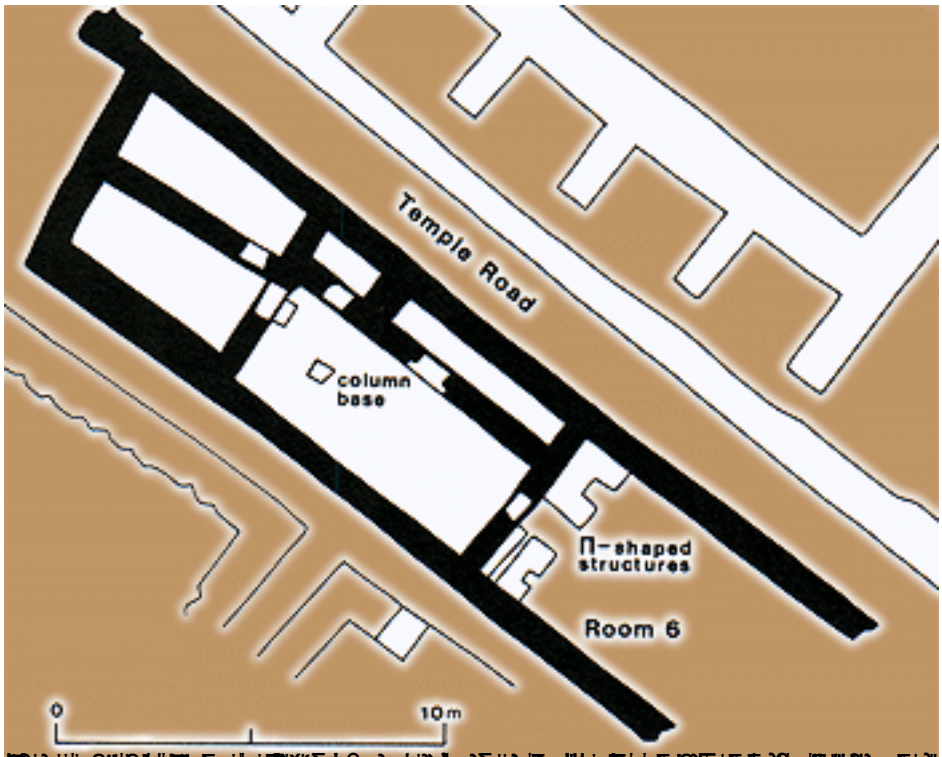

Ο υστεροκυκλαδικός οικισμός της Αγίας Ειρήνης (περίοδος V) είναι κτισμένος σε ένα μικρό ακρωτήρι του βορειοδυτικού κόλπου της Κέας, επάνω από τον οχυρωμένο οικισμό της Μέσης Χαλκοκρατίας. Κατά την οικιστική περίοδο V σημειώθηκαν πολλές σημαντικές αλλαγές. Τα κτήρια ξανακτίστηκαν βάσει ενιαίου πολεοδομικού σχεδίου, το οποίο προέβλεπε υδρευτικό και αποχετευτικό δίκτυο. Κατά το διάστημα αυτό επισκευάστηκαν και οι φθορές που υπήρχαν στα οχυρωματικά έργα της προηγούμενης περιόδου.

Ξεχωριστή θέση μεταξύ των κτηρίων του οικισμού καταλαμβάνει το ιερό που βρίσκεται πίσω ακριβώς από την κεντρική πύλη. Το ιερό είχε κατασκευαστεί το 18ο αιώνα πΧ, δηλαδή κατά τη Μεσοκυκλαδική εποχή. Πρόκειται για ένα ανεξάρτητο ορθογώνιο κτίσμα που αποτελείται από έξι εσωτερικούς χώρους. Η νοτιοδυτική πλευρά του είναι σήμερα κατεστραμμένη από τη θαλάσσια διάβρωση. Από το χώρο του ιερού προέρχεται ένα σύνολο από μεγάλου μεγέθους πήλινα ειδώλια και πολυτελή αντικείμενα, προφανώς αφιερώματα των λατρευτών.

Στο τέλος της Υστεροκυκλαδικής ΙΙ περιόδου (Αγία Ειρήνη VII) ο οικισμός καταστράφηκε από σεισμό, από τον οποίο όλα τα κτίρια ισοπεδώθηκαν. Οι μετέπειτα οικοδομικές δραστηριότητες περιορίστηκαν σε επισκευές των κατεστραμμένων κτηρίων. Στο ιερό κτίστηκαν νέες εξέδρες και επεκτάσεις, η απουσία όμως των ειδωλίων είναι μια ένδειξη ότι η λατρεία είχε πάρει ένα διαφορετικό χαρακτήρα.

Temple Road
column base
Π-shaped structures
Room 6
0
10 m